

Slouka v SČB

RNDr. Václav Šmejkal, redaktor časopisu Zprávy Spolku českých bibliofilů v oznamech Knihy našich autorů hodnotí tvorbu Igora Slouky:

č. 1/1981, str. 20

Bohatou básnickou tvůrčí činností se v poslední době vyznačuje svérázný IGOR SLOUKA. Napsal jsem „svérázný“ plným právem, sotva najdeme druhého básníka, který by se mu podobal jak tvorbou, tak i způsobem, kterým svou tvorbu zveřejňuje. Mám před sebou jeho tři bibliofilie vydané vesměs vlastním nákladem. „Moje básně jsou mými dětmi. Jaký bych to byl rodič, kdybych se o ně nepostaral?“ říká Slouka. Celé své úsilí zaměřuje k tomu, aby z výtěžků své práce mohl dát těmto svým dětem dát roucho nejkrásnější. A myslíte, že toho ty „dětí“ nezasluhují? František Hrubín už před deseti lety Sloukovi napsal: „Vaše verše jsou velmi sympatické, protože nic nepředstírají, jsou konkrétní ve výrazu – a nejsou to verše začátečníka...“ A kousek dál: „I ten baladický pokus Opuštěná je v současné poesii, která se všelijak líčí a snobsky přizpůsobuje módám, ojedinělý...“ Není to snad hodnověrné konstatování? A tuto „Opuštěnou“ vydal teprve nyní Slouka jako pěkný tisk s reprodukcemi kreseb Karla Svolinského v počtu 250 výtisků – kresbami Karla Svolinského vyzdobil Slouka i svůj druhý, stejně krásný tisk „Orsej“, báseň milostnou, připomínající Píseň písni. – Ale nejkrásnější je třetí Sloukův tisk, výbor veršů, nazvaný „Žár“, tisk vskutku bibliofilský, s devíti lepty Pavla Novotného, tištěný na ručním papíře velkolosinském v nákladu padesáti číslovaných výtisků, opatřených plátěným ochranným pouzdem. – Eroticky zaměřené jsou verše čtvrtého Sloukova tisku „Uprostřed noci“, který však není tiskem bibliofilským. Soubor většinou jen krátkých milostných básní je doprovázen reprodukcemi kreseb (převážně aktů) neuvedeného umělce.

č. 4/1982, str. 124

IGOR SLOUKA: ORSEJ, básnická skladba v duchu Písně písni, vyšla už v druhém bibliofilském vydání, tentokrát s desíti suchými jehlami Pavla Novotného, vytištěna na ručním papíře z velkých Losin ve čtyřiceti výtiscích. Z doslovu tisku, napsaného Josefem Novákem se dovídáme, že autor je ze strany matky pokrevně spřízněn s hvězdářem – generálem Milanem Rastislavem Štefánikem, ze strany otcovy pak s hvězdářem Hubertem Sloukou. Krásný tisk, o jehož vydání jsme tu již kdysi psali, připravil velikou radost těm nemnohým, kteří měli to štěstí, že jim byl darován. Neboť to je třeba si uvědomit: Igor Slouka všechny svoje bibliofilské tisky, byť byly sebenákladnější, používá pouze jako dary pro své přátele.

Poděkování historika umění a předsedy Spolku českých bibliofilů Prof. PhDr. Františka Dvořáka, kde zřejmě omylem tituluje ing. Igora Slouku docentem (jeho otec Doc. Tomáš Slouka, CSc. byl v akademických kruzích známý hlavně jako husitolog). Jde o tisk ilustrovaný Karlem Svolinským.

Vážený pane docente!

Děkuji Vám za krásný bibliofilský tisk „Orsej“, který jste mi poslal. Udělal jste mi jím radost, ale nejen pro jeho výtvarné půvaby, ale nejvíc pro jeho obsah a jedinečný úvod na jeho záložce. Zní mi to jako poselství z nějakých kouzelných krajín, kam toužíme také.

František Dvořák V Praze 27.VII.1980

Dopis Bohuslava Smejkal, olomouckého knihovníka, bibliofila, kulturního pracovníka a autora vlastivědných a historických prací Igoru Sloukovi z 29. srpna 1982:

Vážený pane,

jsem Vám velmi vděčen, že jste mě zařadil mezi několik, jimž předáváte své „krásné děti“ – bibliofilské tisky. Sleduji několik let oficiální soutěž „Nejkrásnější knihy roku...“. V protokolech poroty se pravidelně objevuje závěr: žádný z tisků neměl všechny znaky nejkrásnější knihy. Jedna kniha byla nejkrásnější pro ilustrace, druhá pro grafickou úpravu, třetí pro dokonalý tisk atd. Jen v roce 1970 se porota shodla na Codexu Vyšehradském jako na dokonalé faksimilii všech profesí.

S údivem proto patřím na dva Vaše krásné tisky Orsej a Žár. Oba tisky tak vzácně reprezentují soulad obsahu s vnějším oděním. Obdivoval jsem, jak kvalitně je vytištěn text, krásné typy, plné zabarvení, kvartový úzký formát, pouzdro atd. A Vaše básně? Neopotřebovaný, neotřelý slovník, údernost a účín. Několikrát jsem si s obdivem přečetl Epitaf (zahynulým v nukleární válce). Některé jsem si četl hlasitě, abych slyšel i jakési zvonění slov. Rozhodně oba tisky nezůstanou zařazeny v knihovničce, aby vícekrát nebyly vytaženy a znovu nepohlazeny očima.

Jsem na rozpacích, čím se odměním opět já. Nežádáte nic, chtěl bych však i já udělat Vám radost. Budu přemýšlet. Milujete Seiferta, snad neznáte jeho „žačku“ Andělu Janouškovou. Přijměte zatím. Přemýšlím, jak a kde v Olomouci představit Vaši nevšední práci.

Vděčně Vám ruku tisknu a za velký dar děkuji ze srdce. Omlouvám se, že jsem pečlivě zabalenou zásilku přijal až v tyto dny, po návratu z dovolené v nedaleké Kroměříži.

Váš Bohuslav Smejkal

Dopis bibliofila Bohumíra Lifky Igoru Sloukovi ze dne 31.12.1980:

Vážený pane inženýre

poctil Jste mne věnováním Svého bibliofilského tisku „Opuštěná“ s doprovodem novoroční básně a kresby.

Děkuji Vám za Vaši nevšední pozornost a za silný zážitek z Vašeho, mnou zcela sdíleného odporu k některým formám a morálním důsledkům vědeckotechnické revoluce.

Svůj odpor ztvárnil Jste básnicky silně a utkvívavě v baladě Opuštěná, kde jsou verše a slova v imaginativním spojení výrazně novém a neotřelém. Za celou knihu pak vydá Váš soubor citátů a komentář k nim na přední záložce. Tak si představuji ideového bojovníka: těžká závažnost uzavřená do nemnoha slov.

Navíc pak ještě zve k díkům grafický doprovod milovaného KS, který se za pár dní dožije 85 let.

Upřímně Vám oddaný Bohumír Lifka